

Arrest

nr. 321 553 van 13 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS, loco advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 16 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 februari 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 april 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in de stad Kunduz op 14 februari 2005. U werd als minderjarig beschouwd tot 14 februari 2023. U woonde in Kunduz samen met uw ouders, drie broers en twee zussen.

U volgde koranlessen in de madrassa en op een dag sprak de mawlawi (geestelijke) u persoonlijk aan. Hij zei dat u weldra naar een madrassa in het buitenland zou gestuurd worden. U lichtte uw vader hierover in, die beseftte wat er aan de hand was. Uw vader zei dat andere jongens hetzelfde al was overkomen en dat zij nadien spoorloos waren verdwenen. Uw vader zei dat u zich geen zorgen hoefde te maken en u verder naar de madrassa moest gaan. U ging naar de madrassa en een week later zei uw vader dat u twee of drie dagen moest stoppen met gaan, wat u ook deed. De mawlawi kwam naar uw huis en vroeg uw vader waarom u niet meer kwam opdagen. Uw vader sloeg u hierna. De dag erna ging u terug naar de madrassa. Ene 'qari' (korangeleerde) [H.] zei dat hij u zou vermoorden mocht u niet meer komen opdagen. Daarna begon hij u te slaan.

U ging nog drie weken naar de madrassa tot uw vader u zei dat u niet meer moest gaan. Hij regelde uw vertrek uit Afghanistan. De avond van uw vertrek werd de madrassa aangevallen door de overheid. Hierbij werden twee mawlawi's uit Pakistan gedood en werd 'qari' [H.] gearresteerd. Om geen argwaan te wekken, trok uw vader daags nadien naar de mawlawi om te vragen waar zijn zoon - u dus - zich bevond. Ook ging hij naar de politie, om te veinzen dat u vermist was.

Na uw vertrek kwam de mawlawi dikwijls naar uw vader om te vragen of hij nieuws over u had. Hij vroeg ook of u iets te maken had met de inval in de moskee. In de maand januari van 2023 kwamen de taliban uw vader thuis ophalen. Ze namen hem mee en martelden hem in de gevangenis waar ze hem opsloten. Ze vroegen waar u was en verdachten u er ook van om strijd te leveren in Pansjir, de provincie waar een rebellie tegen de taliban aan de gang is. Een broer van uw moeder en zijn twee zoons zouden hier ook zijn gaan vechten tegen de taliban. Na vijf dagen opsluiting werd uw vader vrijgelaten dankzij bemiddeling van de dorpsouderen. Twee dagen later verliet uw familie Afghanistan en vestigden ze zich in Pakistan.

Uzelf reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië, enkele voor u onbekende landen, Italië en Frankrijk naar België, waar u daags voor uw verzoek om internationale bescherming aankwam. U diende uw asiëlverzoek in op 16 augustus 2021.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan, waar u de taliban vreest omwille van bovenstaande problemen. Daarnaast kan u niet terugkeren naar uw land van herkomst omdat u veranderd bent. U stelt dat de dingen die u in Afghanistan leerde negatieve en onjuiste zaken waren. Daarnaast heerste er veel geweld in Kunduz. Ze ontvoerden er jongens en gebruikten hen ook als Bacha Bazi, een vorm van kinderprostitutie. Verder haalt u ook aan dat u in Afghanistan van uw vader niet naar buiten mocht gaan of aan sport mocht doen en kan u hier in België contact hebben met zowel jongens als meisjes.

Ter staving van uw verzoek legt u na het persoonlijk onderhoud enkele foto's neer van uw familie in Pakistan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake was van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun was om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u minderjarig was ten tijde van het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo werd u een voogd toegewezen die u bijstond gedurende de procedure en werd u gehoord door een medewerker met expertise in het horen van minderjarigen of kwetsbare personen.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u op 14 februari 2023 de leeftijd van achttien jaar bereikte en het voogdschap over u van rechtswege werd beëindigd. U was ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 24 februari 2023 aldus meerderjarig. Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met de mawlawi van de moskee die u zou verplicht willen hebben om in het buitenland te gaan studeren. Zo wordt ten eerste gewezen op een wel erg onlogische gang van zaken. De mawlawi zou u op een dag apart hebben genomen en hebben gezegd dat u in het buitenland moest gaan studeren. U lichtte uw vader hierover in, die wist wat dat inhield omdat de mawlawi al andere jongens naar het buitenland zou hebben gestuurd, en hij zei dat u zich geen zorgen diende te maken en dat u uw bezoek aan de moskee diende verder te zetten. Na een week droeg uw vader u op om enkele dagen niet te gaan, waarna de mawlawi naar jullie thuiskwam om naar u te vragen. Nadien ging u opnieuw een drietal weken naar de madrassa vooraleer Afghanistan te verlaten (CGVS, p.6, 7 & 10). Deze gang van zaken slaat nergens op. U beweert dat uw vader op de hoogte was van deze praktijk en wist dat rekruten niet meer terugkwamen. Het ligt dan ook in de lijn der verwachtingen dat u niet meer naar de madrassa zou zijn gegaan maar onmiddellijk voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen, indien mogelijk zelfs eerder op de vlucht zou zijn geslagen. Dat u dat niet deed, of dat uw vader niet eerder maatregelen trof ten aanzien van u, ondergraaft een eerste maal het geloof in uw beweerde problemen. Bovendien wordt u de vraag gesteld of de mawlawi de vraag om in het buitenland te gaan studeren ook aan andere jongens in de madrassa stelde en moet u hierop het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.11). Indien waargebeurd, spreekt het eerder voor zich dat u zich hierover informeert bij uw medestudenten, u ging bovendien nog drie weken naar de madrassa en had hier dus de tijd voor om hier minstens naar te polsen.

Nog andere onlogische wendingen ondergraven het geloof in uw asielrelaas. Zo is het vooreerst weinig logisch te noemen dat de mawlawi u informeerde over een (kwalijke) studie in het buitenland zonder te weten of u hiermee akkoord zou gaan in plaats van u onmiddellijk op een dag mee te nemen. Op deze manier kon u wel heel gemakkelijk op de vlucht slaan of uw voorzorgen nemen. U verklaart verder dat de mawlawi na uw vertrek nog naar uw huis kwam om aan uw vader te vragen waar u zich bevond, maar dat hij nooit het huis zou hebben betreden (CGVS, p.8). Dit slaat opnieuw nergens op. Men moge verwachten dat de mawlawi, die volgens u banden had met de taliban, jullie huis dan tracht binnen te komen om te zien of u hier al dan niet aanwezig was. Bovendien is uw kennis omtrent deze bezoeken wel zeer beperkt, zo kan u niet eens zeggen hoe dikwijls de mawlawi bij uw vader zou zijn langs geweest (CGVS, p.8). Dit is nochtans geen detail te noemen. Daar eindigen uw onlogische verklaringen niet. U beweert dat uw vader in januari 2023 door de taliban werd meegenomen. Ze zouden hem gemarteld hebben om te zien of hij iets wist over uw 'whereabouts'. Vijf dagen later zouden ze hem opnieuw hebben vrijgelaten (CGVS, p.8 & 9). Vooreerst wordt opgemerkt dat het nergens op slaat dat de taliban vier jaar zouden wachten om uw vader te interpellieren en zelfs mee te nemen, u verklaart namelijk einde van 2018 al uit Afghanistan te zijn vertrokken (CGVS, p.6). Men moge verwachten dat ze niet zolang wachten mochten ze het werkelijk op u hebben gemunt. Bovendien heeft uw vader geen informatie met hen gedeeld en hebben de taliban ook niet de hand op u kunnen leggen, waardoor de vraag zich opdringt waarom de taliban uw vader dan zomaar opnieuw zouden vrijlaten.

U beweert dat uw familie twee dagen na de vrijlating van uw vader naar Pakistan is verhuisd (CGVS, p.10), echter is uw kennis hierover dusdanig gebrekkig dat dit niet aannemelijk kan worden geacht. Hoewel u verklaart contact te hebben met uw familie, kan u niet eens zeggen waar in Pakistan ze zouden wonen. Gevraagd of het op het platteland is of in een stad, stelt u te denken dat het een stad is maar de naam niet te kennen. Dat u niet eens zou weten waar zij verblijven ondermijnt op zeer ernstige wijze uw verklaring als zouden ze in Pakistan wonen. Ook uw kennis over hun reis naar Pakistan is opvallend beperkt. Zo kan u niet eens zeggen waar ze de grens overstaken. U kent alleen de oversteek in Torkham maar kan niet zeggen of ze via deze grenspost reisden. Of ze geld dienden te betalen om de grens over te steken is voor u ook een raadsel (CGVS, p.3 - 5). Dat u dergelijke essentiële zaken niet weet maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan hun vlucht naar Pakistan.

Verder verklaart u dat een aanval op de moskee plaatsvond de avond dat u op de vlucht sloeg en dat ze u ervan verdachten informatie te hebben doorgespeeld aan de autoriteiten (CGVS, p.12 & 14). Naast de vaststelling dat dit wel een zeer toevallige timing is, dient te worden opgemerkt dat uw kennis omtrent dit incident te wensen overlaat. U verklaart dat 'de overheid' de operatie uitvoerde, maar kan niet eens zeggen welke eenheid hier dan wel verantwoordelijk voor zou zijn geweest. Of de politie of het leger betrokken was is voor u een raadsel. U stelt dat twee mawlawi's uit Pakistan stierven maar kan niet eens hun namen geven. U stelt dat 'qari' [H.], de man die u zou bedreigd hebben nadat u enkele dagen niet meer naar de moskee was gegaan, werd gearresteerd doch is uw kennis hieromtrent opnieuw zeer beperkt. U kan niet zeggen wat er met hem gebeurde noch of hij effectief juridisch werd vervolgd en/of veroordeeld. U noemt wel de naam van een gevangenis in Kunduz, maar stelt in werkelijkheid niet te weten of hij naar daar werd gebracht of naar elders (CGVS, p.11 & 12). Men moge nochtans verwachten dat u een betere kennis heeft omtrent de aanval

op de moskee waarvan u beticht wordt informatie te hebben doorgespeeld alsook over wat er gebeurde met de man die u met de dood zou bedreigd hebben.

Het CGVS wijst verder op uw verklaring als zou uw vader naar de politie zijn gestapt omtrent uw verdwijning om op die manier minder argwaan te weken ten opzichte van de mawlawi. Zo zou uw vader naar de politie zijn gegaan, waarna hij aan de mawlawi ging melden dat hij aangifte deed in verband met uw verdwijning. Gevraagd naar een bewijsstuk hieromtrent, er werd immers aangifte gedaan bij de politie, antwoordt u dat ze geen klachtbrief hebben opgesteld (CGVS, p.12). Dit slaat nergens op, gezien uw vader op deze manier niet eens kon bewijzen aan de mawlawi dat hij daadwerkelijk de politie had geïnformeerd.

Ook wordt gewezen op het feit dat u nieuwe elementen toevoegt tijdens uw onderhoud bij het CGVS. Zo maakte u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding van de mawlawi die naar uw huis zou zijn gekomen, dat uw vader u toen heeft geslagen en u dan nog enkele weken naar de madrassa zou zijn gegaan. U verklaarde louter dat de mawlawi u deze eis had gesteld, u dan nog een week of twee naar de madrassa ging om dan Afghanistan te verlaten (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u een week na deze eis thuisbleef en de mawlawi u thuis kwam opzoeken en uw vader u dan zou hebben geslagen, hebt u niet vermeld. Dat u het kort moest houden tijdens dat interview, zoals u vooropstelt (CGVS, p.12), is geen afdoende verklaring. Men moge verwachten dat u dergelijk belangrijk element aanhaalt, indien waargebeurd. Ook over de beweerde aanval op de moskee, waarvan u nochtans zou beticht worden, en de mawlawi die na uw vertrek nog dikwijls naar uw vader zou zijn gegaan, repte u bij de DVZ met geen woord. Opnieuw zijn dit geen details te noemen die u zou achterwege laten, indien waargebeurd.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met de taliban.

U haalde verder aan dat de taliban u ervan verdachten om samen met uw ooms in Pansjir, een opstandige regio, te zijn gaan vechten tegen de taliban (CGVS, p.9). Naast de vaststelling dat hierboven reeds werd opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat de taliban u viseerden, wordt volledigheidshalve ook opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw familieleden die zouden vechten tegen de taliban. Zo is uw gebrekkige kennis hieromtrent wel zeer opvallend. U kan niet zeggen waar in de Pansjir-regio uw oom zich zou bevinden noch hoe hij daar naartoe zou zijn gereisd. Evenmin weet u wie hem zou gevraagd hebben om te gaan vechten. U kan ook niet zeggen hoe uw oom, een simpele landbouwer voordien, aan wapens zou zijn geraakt. Of er alleen Tadzjiken in Pansjir vechten, weet u ook niet, en evenmin kan u zeggen of uw oom nog leeft of niet (CGVS, p.15 & 16). Dat uw oom aan het vechten zou zijn tegen de taliban maakt u aldus niet aannemelijk, laat staan dat dit voor u een vrees voor vervolging zou meebrengen. U legt in dit verband ook geen enkel begin van bewijs neer.

Een andere reden waarom u verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan is omdat u stelt 'enorm veranderd' te zijn veranderd en de zaken die u in Afghanistan leerde, niet meer als 'juist' kan aanzien. Gevraagd om uw verklaring te verduidelijken, geeft u aan dat jullie studieboeken kregen waarin werd gesteld dat de Europeanen en Amerikanen ongelovig waren en naar uw land van herkomst kwamen om het te vernietigen. Ze zouden u negatieve en onjuiste dingen hebben aangeleerd (CGVS, p.14). Het is evenwel volstrekt onduidelijk is waarom het voor u een probleem zou vormen bij terugkeer dat u aangaande de Amerikanen en de Europeanen een zogenaamde 'foute' visie kreeg aangeleerd. Ook u kan dit geenszins concretiseren. Gevraagd waarom u net daarom niet zou kunnen terugkeren, herhaalt u dat ze jullie onjuiste zaken aanleerde en logen tegen jullie, maar opnieuw blijft u zeer vaag en algemeen in uw bewoordingen. Concluderend maakt u niet aannemelijk dat wat u eerder heeft aangeleerd voor u een probleem zal vormen bij terugkeer naar uw land van herkomst.

Andere redenen waarom u verklaart niet terug te kunnen is omdat ze in Afghanistan soms jongens ontvoeren. Ze ontvoerden jongens om hen te doden, teneinde hun lichaamsdelen om medische redenen te gebruiken en ook worden sommige jongens gebruikt als Bacha Bazi (een vorm van kinderprostitutie). U haalt ook aan dat er dagelijks mensen werden vermoord (CGVS, p.14). De huidige veiligheidssituatie in uw land van herkomst wordt hieronder besproken maar rechtvaardigt actueel geen toekenning van een internationaal beschermingsstatuut. Dat sommige minderjarige jongens als Bacha Bazi worden ingezet is een gekende praktijk, doch maakt u niet aannemelijk dat u zoiets bij terugkeer zal overkomen. Naast de vaststelling dat u zelf al meerderjarig bent - en dus strikt genomen te oud om als Bacha Bazi te worden ingezet -, en u zelf ook expliciet stelt dat dit niet gebeurde bij volwassen mannen, haalt u zelf aan dat ze u nooit hebben proberen inzetten als Bacha Bazi (CGVS, p.15). Er is geen enkele reden om aan te nemen dat dit in de toekomst anders zal zijn.

U haalt tot slot aan dat u hier in België uw vrijheid heeft, u kan naar buitengaans en aan sport doen. U kan ook contact hebben met jongens en meisjes, wat in Afghanistan niet het geval was. Gevraagd waarom u in uw land van herkomst niet naar buiten zou kunnen gaan of aan sport doen, geeft u aan dat uw vader u dat niet

toeliet omdat het onveilig was op straat (CGVS, p.15). Men moge verwachten dat u, op heden een meerderjarige man, onderuit het juk van uw vader kan komen en zelfstandig beslissen of u al dan niet naar buiten gaat of aan sport gaat doen. Het is, tot slot, onduidelijk waarom u in Afghanistan geen contact met jongens en meisjes zou kunnen hebben. U stelt dat het onmogelijk is om contact te hebben met een vrouw op straat, als zij er al zijn (CGVS, p.17). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat uw levensstijl hier deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Uw advocaat haalt op het einde van het onderhoud nog aan dat u een verhoogd risico heeft op vervolging bij terugkeer omdat u op jonge leeftijd Afghanistan verliet, u drie jaar in het Westen verbleef en u zich aanpaste aan de 'Westerse levensstijl'. U studeerde af in uw OKAN-klassen, volgt een opleiding carrosserie en heeft hier vrienden van allerlei nationaliteiten. Hier zouden geen Afghanen bij horen. Daarnaast spreekt u vloeiend Nederlands (CGVS, p.17 & 18). Dat u pogingen neemt om te integreren wordt niet betwist, echter wordt opnieuw opgemerkt dat u, die bovendien het merendeel van uw leven in Afghanistan doorbracht en slechts drie jaar in België verblijft, niet aannemelijk maakt dat u niet meer zou kunnen aarden in uw land van herkomst en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen, uw eigen taal spreken en de hier opgedane kennis en vaardigheden in uw voordeel gebruiken. Indien u van mening bent dat uw pogingen tot integratie een element is dat kan leiden tot een verblijfsrechtelijke status, dient u zich hiervoor tot de geëigende procedure te wenden (9bis).

Uw advocaat haalt ook nog aan dat u geen netwerk meer heeft in Afghanistan, uw familie zou zich in Pakistan bevinden (CGVS, p.18). Naast de vaststelling dat het onduidelijk is waarom dit voor u een terugkeer naar Afghanistan zou bemoeilijken, hetgeen uw advocaat ook nalaat in concreto toe te lichten, werd hierboven reeds opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat uw familie naar Pakistan verhuisde.

Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Uw advocaat bezorgt na het persoonlijk onderhoud een document en enkele foto's van uw familie neer die moeten aantonen dat zij zich in Pakistan bevinden. Na vertaling blijkt het document een 'taskara' te zijn, nl. een Afghaans identiteitsbewijs. Hiermee wordt geenszins bewijs geleverd voor een verhuis naar Pakistan. Wat de foto's betreft, kan uit niets worden afgeleid dat het werkelijk om uw gezinsleden gaat, laat staan waar, wanneer en/of in welke omstandigheden de foto's werden genomen. U legt verder geen enkel document neer dat zou toelaten uw identiteit, herkomst, en aangebrachte asielmotieven te ondersteunen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update_1_July_31_October_2022.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou

lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat immers na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in

Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor

vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u zes jaar naar de madrassa en naar school te zijn geweest in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van "Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 18 van het Handvest van Grondrechten en het gelijkheidsbeginsel als beginsel van Unierecht, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur".

Onder de titel “I. Feiten” zet verzoeker uiteen:

“Verzoeker wil eerst en vooral erkennen dat hij niet de volledige waarheid heeft verteld tijdens zijn huidige verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker wenst zich oprecht te verontschuldigen voor de onjuiste verstrekte informatie.

Onderweg werd hij verkeerdelijk geadviseerd over wat hij diende te vertellen. Omwille zijn jonge leeftijd werd verzoeker hierdoor beïnvloed.

Verzoeker is niet geboren in Kocha Said Abad in Kunduz maar in Kabul, meer bepaald in Karte Naw. Verzoekers gezin is oorspronkelijk uit Pansjir, uit het district Khinj. Verzoeker heeft tijdens zijn leven zowel in Pansjir als in Kabul gewoond.

De verklaringen die verzoeker aflegde met betrekking tot de madrassa en de benadering door de mawlawi en de problemen die daaruit voort zouden gekomen zijn, zijn niet correct. De reden voor verzoekers vertrek uit Afghanistan en verzoekers vrees bij terugkeer, is zijn affiliatie met verzetsstrijders tegen de taliban uit zijn familie, waaronder zijn vader, zijn paternale nonkel, de neef van zijn vader en zijn neef (de zoon van de paternale tante). Een aantal dichte familieleden werden vermoord door de taliban omwille hun verzet in Pansjir.

Verzoekers vader werd na zijn vertrek weldegelijk meegenomen maar niet omwille de inval in de moskee of de verklaringen omtrent de madrassa, maar omwille het verzet in Pansjir.

Verzoeker ontvluchtte Afghanistan in 2019 en kwam na een lange reisweg van ongeveer 2 jaar aan in België op 16 augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige.”

Verzoeker vervolgt onder het middel als volgt:

“1. Verzoekers asielrelaas

Verzoeker wenst zich oprecht te excuseren voor de onjuiste verklaringen die hij heeft afgelegd. Hij beseft dat dit verkeerd was en dat dit niet kan. Verzoeker vraagt begrip te willen hebben voor de situatie waarin hij zich bevond, met name als erg jonge niet-begeleide minderjarige was hij heel vatbaar voor dergelijk verkeerd advies en gaf hij op afkomstig te zijn uit Kunduz.

Verzoeker zelf is geboren in Kabul, meer bepaald in Karte Naw en heeft zowel daar als in Pansjir, in het district Khinj, gewoond. Verzoekers gezin heeft twee huizen in Pansjir die door de taliban zijn ingenomen.

Verzoeker behoort tot een familie die zich altijd al verzet heeft tegen de taliban en ook actief heeft gevochten tot zelfs eind vorig jaar (2022).

Verzoekers vader vocht vroeger tegen de taliban in Pansjir maar trok zich terug naar Kabul.

Verzoekers (oudere) paternale oom, [A.Q.], vocht ook tegen de taliban in Pansjir maar omdat hij zijn been verloor moest hij stoppen. Hij was commandant. Bij dit verzoekschrift wordt zijn taskara toegevoegd, foto's en andere stukken (stukken 21-22).

De andere familieleden van verzoeker bleven echter vechten tegen de taliban, waaronder de neef van zijn vader, commandant [M.Y.], en zijn drie zonen, [M.], [M.I.] en [A.H.]. Ook de neef van verzoeker zelf, de zoon van de paternale tante, [R.], bleef vechten en zich verzetten. Verzoekers familie heeft ook hechte banden met Ahmad Massoud, leider van de ‘National Resistance Front of Afghanistan’. Bij dit verzoekschrift worden er foto's van Ahmad Masood neergelegd met verzoekers paternale oom [A.S.S.] (stuk 11) en een foto van verzoekers paternale oom en verzoekers vader samen (stuk 12). Deze foto's worden neergelegd om de banden aan te tonen met Ahmad Masood.² Ook worden er foto's van verzoeker neergelegd samen met zijn neef [R.] (stuk 10) en verder ook foto's van verzoekers neef [R.] met de commandant [M.Y.] en zijn zoon (stuk 9). Verzoekers neef [R.] vluchtte naar Iran.

Verzoeker heeft nog een neef, [M.R.H.] (stuk 20), hij zat bij de special forces en werkte samen met de Britten (stuk 26-27) maar bij de machtsovername werd hij geëvacueerd naar het Verenigd Koninkrijk.

Uit deze foto's blijken duidelijk de familiebanden van verzoeker met vooraanstaande verzetsstrijders.

Omwille van dit verzet ondervond verzoekers gezin problemen met de taliban, ook in Kabul, en diende verzoeker te vluchten in 2019.

Na zich voor een periode teruggetrokken te hebben, ging verzoekers vader opnieuw naar Pansjir om zich te verzetten, ditmaal tot en met de machtsovername van de taliban in augustus 2021.

Ook na de machtsovername gaven de strijders in Pansjir niet op en bleef men zich verzetten tegen de taliban, waaronder ook de familieleden van verzoekers.

Commandant [M.Y.] had een aanzienlijke rol en was degene die wapens leverde aan de verzetsstrijders. Bij dit verzoekschrift worden er foto's en video's gevoegd waarop de familieleden van verzoeker te zien zijn.

In de video ‘stuk 16’ kunnen de familieleden van verzoeker gezien worden in de volgende volgorde: de derde persoon is de commandant [M.Y.]. De 6 de tot de 8ste personen zijn de zonen van hem. De 6de is [M.], de 7de is [M.I.] en de 8ste is [A.H.].

Verzoekers familieleden kenden echter een fatale afloop. Commandant [M.Y.] en zijn drie zonen werden op een gruwelijke manier vermoord door de taliban (stuk 17-18).

De moord op hen werd zelfs uitgezonden op nieuwskanalen (stukken 13-14) en werd massaal gedeeld op sociale media. Voor de taliban was de dood van deze mujahideen een serieuze overwinning – dit kan worden afgeleid op de spottende manier waarop de video wordt gemaakt - en voor het verzet was dit een ernstig verlies. Dit maakt de belangrijke functie van verzoekers familieleden heel erg duidelijk en maakt het risico voor verzoeker heel groot omwille zijn band met hen.

De taliban was op zoek naar nog andere mujahideen en doorzocht ook het huis van verzoekers familie in Kabul. De taliban nam verzoekers vader en paternale nonkel mee en werden vastgehouden voor 5 dagen. Ze werden uiteindelijk heel moeilijk weer vrijgelaten nadat verzoekers paternale nonkel alle wapens die ze hadden en werden gebruikt in het verzet, had afgegeven aan de taliban en op voorwaarde dat men geen verzet meer zou uitoefenen.

Sindsdien is het heel onveilig geworden voor verzoekers gezin en tracht men dan ook te vluchten en wil verzoekers gezin proberen de grens over te steken naar Iran.

Het is heel duidelijk dat verzoeker behoort tot een familie die heel duidelijk tegen de taliban is en zich ook actief verzet heeft. Verzoekers familie heeft duidelijke banden met de vorige overheid en met het verzet.

Dat verzoeker een gegronde risico loopt op vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de affiliatie met de voormalige Afghaanse overheid, is zeer reëel.

Om te beginnen heeft de Taliban een ware klopjacht geopend op personen die geaffilieerd zijn met de Afghaanse overheid, buitenlandse troepen, Ze voeren ware razzia's uit:

[citaten landeninformatie]

Het EUAA rapport van januari 2022 over Afghanistan stelt dat targeted killings wijdverspreid voorkomen, ondanks een verklaarde amnestie in augustus 2021:

[citaat landeninformatie]

Er zitten grote verschillen tussen wat verklaard wordt door de Talibanleiding, en de acties van de Talibanleden in de provincies:

[citaat landeninformatie]

Niet enkel het beleid van de Taliban vormt een risico voor personen die bepaalde functies hebben vervuld bij de Afghaanse overheid, maar ook wraak:

[citaat landeninformatie]

In de vroegere UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018, die van kracht waren tot aan de machtsovername van de Taliban op 15 augustus 2022, worden zowel burgers die geassocieerd worden met of beschouwd worden als steun aan de ANSF of de regeringsgezinde strijdkrachten, als burgers die geassocieerd worden met of beschouwd worden als steun aan de internationale strijdkrachten, expliciet opgelijst bij de risicoprofielen.

Belangrijker nog is dat ook de familieleden (zoals in casu verzoeker) van personen die verbonden zijn met, of beschouwd worden als steun aan de Afghaanse regering en de internationale gemeenschap volgens UNHCR een risicoprofiel hadden, en het slachtoffer werden van aan onder meer kidnappings, geweld en moord.

Waar verzoeker reeds voor de machtsovername van de Taliban een risicoprofiel had omwille van de link met zijn broer, geldt dit des te meer nu de Taliban de macht volledig in handen heeft.

Dit blijkt uit de EUAA Country Guidance voor Afghanistan van april 2022, die in een disclaimer aan het begin van het rapport 5 zaken benadrukt, waaronder:

[citaat landeninformatie]

EUAA verduidelijkt dat de profielen die eerder het doelwit van de Taliban waren wellicht een verhoogd risico lopen na de machtsovername, gezien op de toegenomen capaciteiten en territoriale controle door de Taliban. Dit wordt bevestigd door UNHCR, die in de meest recente richtlijnen van februari 2023 aangeeft dat bepaalde profielen een verhoogde nood hebben aan internationale bescherming, in vergelijking met de situatie voor de machtsovername door de Taliban.

UNHCR vermeldt daarbij expliciet leden van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten én personen die banden hebben met deze leden van de voormalige veiligheidsdiensten:

[citaat landeninformatie]

Relevant voor verzoeker is echter het feit dat UNHCR in de recente richtlijnen van februari 2023 aangeeft dat ook personen die banden hebben met leden van de voormalige veiligheidsdiensten en personen met banden met de voormalige internationale strijdkrachten een verhoogd risico lopen. UNHCR bevestigt vervolgens nog eens expliciet dat familieleden van personen die een risico op vervolging lopen, ook vaak zelf gevaar lopen:

[citaat landeninformatie]

De Deense Dienst voor Migratie stelde in een rapport van September 2021 vast dat familieleden van geviseerde individuen evenzeer bedreigd worden door de Taliban:

[citaat landeninformatie]

Omwille de bovenstaande uiteengezette redenen loopt verzoeker het risico op vervolging en kan hij niet terugkeren naar Afghanistan.

Verzoeker loopt bovendien een risico op vervolging omwille zijn verblijf in het westen en zijn verwesteringskenmerken. Hierop wordt verder ingegaan onder deel e. Risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst – iii. Toegepast op verzoeker.”

Verzoeker gaat daarbij ook in op de risico's voor Afghanen als gevolg van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker, in het bijzonder wanneer er sprake is van een gepercipieerde verwestering. Hij zet hierbij uiteen:

“iii. Toegepast op verzoekers profiel

Verzoeker zal niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen en zal aanzien worden als iemand die effectief veranderd is. Het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel.

In de EUAA richtlijnen van januari 2023²² formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer, en die hier relevant zijn.

De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

a) de leeftijd: Verzoeker verliet Afghanistan op ongeveer 14-jarige leeftijd. Verzoeker is ongeveer 2 jaar onderweg geweest en kwam als 16-jarige niet-begeleide minderjarige aan in België. Verzoeker is nog maar net 18 jaar geworden. Verzoeker bracht zijn vormende jaren door in een westers land.

b) de duur van het verblijf in een westers land: Verzoeker verliet Afghanistan in 2019 als 14-jarige. Sindsdien verblijft hij onafgebroken in Europa. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Verzoeker is ruim voor de machtsvername van de Taliban gevlucht, waardoor hij geen voeling heeft met Taliban-Afghanistan.

De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is:

c) verzoekers leven in België

Verzoeker heeft Afghanistan al verlaten sinds zijn veertiende. Verzoeker heeft zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorgebracht. Verzoeker gaat naar school en volgt de opleiding carrosserie (stuk 27).

Verzoeker spreekt heel goed Nederlands en heeft een gemengde vriendengroep. Hij heeft Belgische vrienden en vrienden met Marokkaanse, Bulgaarse en Turkse origine. Hij gaat ook met meisjes om, bijvoorbeeld via sociale media (stuk 29). Hij heeft daar helemaal geen probleem mee. Verzoeker heeft ook al verschillende amoureuze relaties gehad.

In zijn vrije tijd gaat verzoeker gaan fitnessen en gaat hij heel graag uit met zijn vrienden om bijvoorbeeld te gaan dansen. Verzoeker consumeert dan alcoholische dranken en vindt dit helemaal normaal. Bij dit verzoekschrift worden er een aantal video's en foto's toegevoegd waar verzoeker aan het feesten is en alcohol drinkt.

Verzoeker gaat nog naar school maar is heel werkbereid. Hij heeft een studentenjob in het restaurant Coco Canel. Bij dit verzoekschrift worden er screenshots van verzoekers uitbetalingen van het loon toegevoegd (stuk 28). In het restaurant wordt er alcohol geconsumeerd en verkocht, verzoeker serveert er ook alcohol. Dit vormt voor verzoeker geen probleem.

Rekening houdend met de rechtspraak van uw Raad had verwerende partij toch ten minste aandacht moeten schenken aan het risicoprofiel van verzoeker. Verzoeker volgt namelijk de profielen van meerdere verzoekers in arresten van uw Raad, zoals bijvoorbeeld arrest nr. 282 719 van 5 januari 2023:

(...)

Verzoeker loopt een risico op vervolging omwille zijn verblijf in het westen maar ook omwille de eigenschappen die hij heeft geïnternaliseerd. Omwille het feit dat hij al zoveel jaar weg is uit Afghanistan zal hij niet in staat zijn om 'het spel' te spelen en loopt hij risico op vervolging. Verzoeker heeft ook om deze reden bescherming nodig.

Verzoeker heeft om deze reden bescherming nodig.”

Verzoeker bespreekt nog het talibanbestuur en de implicaties daarvan voor Afghaanse burgers. Ook licht verzoeker de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan toe.

Verzoeker voegt volgende stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

“3. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

4. Attest van de Afghaanse Ambassade;

5. Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;

6. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

7. Video verzoeker waar hij alcohol drinkt;

8. Video's waar verzoeker aan het feesten is.

9. Foto's neef [R.] met zoon commandant [M.Y.];

10. Foto's van verzoeker met neef [R.];

11. Foto's van verzoekers paternale oom met Ahmad Masoud;

12. Foto van verzoekers vader en verzoekers paternale oom;

13. Video's nieuwsrapportage;

14. Foto's nieuwsrapportage;
15. Foto's commandant [M.Y.] met zonen;
16. Video's waar commandant [M.Y.] met zijn zonen in verschijnt;
17. Video waarin commandant [M.Y.] en zijn zonen doodgeschoten worden;
18. Video's dood lichaam commandant [M.Y.] en zijn zonen;
19. Attest neef [M.R.H.];
20. Elektronische taskara [M.R.H.];
21. Elektronische taskara [A.Q.S.];
22. Foto's [A.Q.S.];
23. Elektronische taskara [A.S.S.];
24. Taskara verzoekers vader;
25. Taskara verzoekers moeder;
26. Foto's neef [M.R.H.];
27. School attest;
28. Screenshot uitbetaling loon;
29. Screenshots snapchat."

3. Aanvullende nota's

3.1 Op 23 september 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een eerste aanvullende nota over waarbij hij nieuwe elementen wenst voor te leggen met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Hierbij verwijst hij, al dan niet met een consulteerbare weblink, naar:

- HvJ 21 september 2023, C-151/22;
- Rawadari, The Afghanistan Mid-Year Human Rights Situation Report January-June 30 2024, augustus 2024;
- Radio Free Europe, The Azadi Briefing: Thousands Of Afghans Detained By Taliban's Morality Police', 23 augustus 2024;
- AFGHAN ANALYST NETWORK, The Propagation of Virtue and Prevention of Vice Law, translated into English;
- OHCHR - UN Office of the High Commissioner for Human Rights: New morality law affirms Taliban's regressive agenda, experts call for concerted action, 30 August 2024;
- UNAMA, De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights, juli 2024;
- The Special Rapporteurs, Independent Experts and Working Groups, Special Procedures of the Human Rights Council, International community must not normalise Taliban rule in Afghanistan, 14 August 2024;
- UNHCR, MENSEN OP DE VLUCHT EN STAATLOZEN BETER BESCHERMEN EN INTEGREREN IN BELGIE EN DAARBUITEN - UNHCR-memorandum in het kader van de Europese, federale en regionale verkiezingen van 2024;
- NANSEN, Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan, November 2023;
- EUAA, Afghanistan Country Focus, December 2023;
- CEDOCA, Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
- Nederlands ministerie van buitenlandse zaken, Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, juni 2023;
- Rawadari, "Intimidation, Repression And Censorship: The Status of Access to Information and Freedom of Expression in Afghanistan", 1 mei 2024.

Verzoeker wijst op de onmogelijkheid om reisdocumenten te verkrijgen en de risico's die ermee gepaard gaan.

Hij haalt verder nog het risico aan als familielid van voormalige ANDSF-leden (Afghan National Defense and Security Forces) waarbij hij onder meer verwijst naar landeninformatie van het EUAA, UNAMA, Rawadari en de UN Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan.

Verder verwijst verzoeker, aan de hand van landeninformatie, nog naar het risico op affiliatie met de National Resistance Front en het risico op vervolging.

Verzoeker voegt tevens volgend stuk toe:

"Asylos, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities, November 2023, pg. 42."

3.2. De verwerende partij maakt op 1 oktober 2024 overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan: Security Situation" van augustus 2022;

- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van februari 2024.

3.3. Verzoeker maakt op 1 oktober 2024 een tweede aanvullende nota over waar hij verdere bewijzen van zijn integratie voegt, met name:

1. Brief leerkracht;
2. Video's omgang met meisjes;
3. Video's uitgang;
4. Foto's en contact met ex-vriendin;
5. Foto's met vrienden."

Verder maakt verzoeker gewag van nieuwe ontwikkelingen in verband met zijn paternale oom en familie.

3.4. Op 3 oktober 2024 maakt verzoeker een derde aanvullende nota over waarbij hij de beëdigde vertaling van de taskara's van zijn ouders voegt.

4. Beoordeling

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.3. De Raad stelt vast verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft dat hij niet de volledig waarheid heeft verteld. Verzoeker zet uiteen dat hij niet is geboren in Kunduz, maar wel in Kaboel. Zijn familie is oorspronkelijk afkomstig uit Panjshir en hij heeft tijdens zijn leven zowel in Panjshir als in Kaboel gewoond. Zijn vader, zijn paternale oom, de neef van zijn vader en zijn neef (de zoon van de paternale tante) zouden tegen de taliban

hebben gevochten, hetzij voor de voormalige Afghaanse overheid, hetzij voor het National Resistance Front (NRF). Een aantal dichte familieleden zouden door de taliban zijn vermoord omwille van hun verzet in Panjshir. Zijn vader is wel degelijk meegenomen door de taliban, na verzoekers vertrek, maar dit omwille van het verzet in Panjshir. Er zijn hechte banden tussen verzoekers familie en Ahmad Massoud, de leider van het NRF.

Verder heeft verzoeker nog een neef die bij de special forces zat en samenwerkte met de Britten. Deze neef zou bij de machtsovername door de taliban naar het Verenigd Koninkrijk zijn geëvacueerd.

Verzoeker stelt dat omwille van hun verzet, zijn familie problemen ondervond met de taliban, ook in Kaboel. Om deze reden is verzoeker in 2019 gevlucht. Zijn vader zou daarna opnieuw zijn gaan strijden in Panjshir tot de machtsovername door de taliban. De neef van zijn vader en diens zonen zouden verder gevochten hebben maar werden door de taliban op gruwelijke wijze vermoord. Hun dood zou zijn uitgezonden op nieuwskanalen en gedeeld op sociale media. De taliban zouden daarna het huis van verzoekers familie in Kaboel hebben doorzocht. Zijn vader en paternale oom zouden zijn vastgehouden. Ze werden vervolgens vrijgelaten maar het blijft heel onveilig voor zijn familie en ze proberen te vluchten naar Iran. Verzoekers familie zou zich dus niet in Pakistan bevinden.

Verzoeker betoogt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omdat hij behoort tot een familie die heel duidelijk tegen de taliban is, die banden heeft met de voormalige Afghaanse overheid en het Afghaanse verzet en die zich ook actief heeft verzet tegen de taliban.

Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie.

In zijn eerste aanvullende nota benadrukt verzoeker dat hij behoort tot een familie die oorspronkelijk uit Panjshir afkomstig is en tot het verzet behoort. Aan de hand van actuele landeninformatie betoogt hij: *“Verzoeker loopt een ernstig risico om geassocieerd te worden met NRF omwille de verzetsstrijders uit zijn familie, maar ook omwille zijn oorsprong uit Pansjhir. Er wordt gerapporteerd dat burgers met wantrouwen worden behandeld. Dit maakt dat verzoeker dus zal opvallen omwille zijn associatie met NRF en dus, minstens, aan ondervraging kan onderworpen worden. Omwille zijn terugkeer uit het westen loopt hij ook nog eens daardoor een verhoogd risico op vervolging.”*

In zijn tweede aanvullende nota maakt verzoeker gewag van nieuwe ontwikkelingen in verband met zijn paternale oom en familie. Hij zet uiteen: *“Verzoeker zijn paternale oom T. werd 17 dagen geleden gearresteerd door de taliban. De familie heeft hem nog steeds niet kunnen ontmoeten. Hij werd opgepakt omdat hij van Panjshir is en in het verzet (NRF) streed.*

5 dagen na de arrestatie werden zowel verzoekers huis en het huis van zijn paternale oom in Kabul helemaal doorzocht door de taliban. Verzoekers moeder is hier zodanig van geschrokken dat ze als gevolg een aantal dagen in het ziekenhuis heeft doorgebracht. Verzoekers familie leeft nu nog meer dan vroeger in angst.”

4.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat de taliban hem zochten omdat zij hem ervan verdachten strijd te leveren in Panjshir, waar een broer van zijn moeder en diens twee zonen ook zouden zijn gaan vechten tegen de taliban.

In de bestreden beslissing wordt hierover gemotiveerd als volgt:

“U haalde verder aan dat de taliban u ervan verdachten om samen met uw ooms in Pansjir, een opstandige regio, te zijn gaan vechten tegen de taliban (CGVS, p.9). Naast de vaststelling dat hierboven reeds werd opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat de taliban u viseerden, wordt volledigheidshalve ook opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw familieleden die zouden vechten tegen de taliban. Zo is uw gebrekkige kennis hieromtrent wel zeer opvallend. U kan niet zeggen waar in de Pansjir-regio uw oom zich zou bevinden noch hoe hij daar naartoe zou zijn gereisd. Evenmin weet u wie hem zou gevraagd hebben om te gaan vechten. U kan ook niet zeggen hoe uw oom, een simpele landbouwer voordien, aan wapens zou zijn geraakt. Of er alleen Tadzjiken in Pansjir vechten, weet u ook niet, en evenmin kan u zeggen of uw oom nog leeft of niet (CGVS, p.15 & 16). Dat uw oom aan het vechten zou zijn tegen de taliban maakt u aldus niet aannemelijk, laat staan dat dit voor u een vrees voor vervolging zou meebrengen. U legt in dit verband ook geen enkel begin van bewijs neer.”

Hieruit blijkt dat geen geloof werd gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij familieleden zou hebben die zouden vechten tegen de taliban omwille van zijn gebrekkige kennis en het gebrek aan begin van bewijs.

4.5. De Raad stelt vast dat verzoeker heden in het kader van zijn beroepsprocedure talrijke nieuwe stukken voegt aan zijn verzoekschrift (stukken 9 tot en met 26) en aanvullende nota's. Met deze stukken wil hij aantonen dat zijn familie oorspronkelijk afkomstig is van Panjshir, alsook dat zijn familie heeft gevochten tegen de taliban, zowel voor de voormalige Afghaanse overheid als het Afghaanse verzet, dat zijn familie behoort tot het verzet, banden heeft met het National Resistance Front en met vooraanstaande verzetsstrijders op hoog niveau en dat bepaalde familieleden zijn gedood door de taliban.

4.6. Uit de lezing van de beschikbare landeninformatie en richtlijnen in het rechtsplegingsdossier blijkt heden niet dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse overheid, inclusief de Afghaanse veiligheidsdiensten, of voor de buitenlandse troepen (zie o.a. EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022, EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van januari 2022, EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023 EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023, EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024, p. 28-35).

Wel volgt uit de landeninformatie dat familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of buitenlandse troepen in bepaalde omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben, bijvoorbeeld in de context van een zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid. Een individualiseringsvereiste blijft aldus van toepassing. Bijgevolg moet het risico in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Verder leest de Raad in de beschikbare landeninformatie en richtlijnen dat er voor personen die door de taliban worden beschouwd als betrokken bij het NRF of die worden gezien als voorstanders of aanhangers van het NRF, in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging wordt aangenomen. Bij de individuele beoordeling of een verzoeker als zodanig wordt beschouwd, kan rekening worden gehouden met zijn of haar plaats van herkomst en etnische achtergrond, waarbij Tadzjiken uit de provincie Panjshir en het district Andarab (provincie Baghlan) een bijzonder risico lopen (EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024, p. 35-37).

Uit het administratief dossier blijkt nog dat verzoeker een Tadzjik is (AD CGVS, stuk 9, verklaring DVZ 18 maart 2022, vraag 6 d) en e); NPO, p. 5). In de EUAA *"Country Guidance"* van mei 2024 worden Tadzjiken, in het bijzonder wanneer zij afkomstig zijn uit de provincie Panjshir of het district Andarab van de provincie Baghlan, aangemerkt als een risicoprofiel omdat zij door de taliban worden gezien als potentiële aanhangers van het NRF. Zo uit de beschikbare landeninformatie actueel niet kan worden afgeleid dat elke persoon van Tadzjiekse etnie, louter omwille van zijn etnische afkomst, vervolging of ernstige schade riskeert in geval van terugkeer naar Afghanistan, blijkt wel dat bij de beoordeling van de nood aan bescherming van deze personen rekening moet worden gehouden met de omstandigheid dat Tadzjiken door de huidige de facto-autoriteiten kunnen worden geassocieerd met verzetsbewegingen tegen de taliban en dat dit kan resulteren in een verhoogde negatieve aandacht vanwege deze autoriteiten. De EUAA *"Country Guidance"* van mei 2024 concludeert terecht dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoeker vervolging zal ondervinden, rekening moet worden gehouden met de vraag of deze persoon zal worden gepercipieerd als iemand die banden heeft met het NRF, waarbij Tadzjiken uit de provincie Panjshir en het district Andarab (provincie Baghlan) een bijzonder risico lopen (p. 69-71). Verzoeker gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS reeds aan dat zijn moeder afkomstig is uit Panjshir (NPO, p. 9, 16).

4.7. Gelet op de voorliggende landeninformatie en de talrijke stukken die verzoeker bij zijn verzoek-schrift en aanvullende nota's voegt, acht de Raad een verder onderzoek noodzakelijk naar verzoekers profiel en achtergrond, met name zijn beweerde familiebanden, de beweerde herkomst van zijn familie uit Panjshir, de beweerde activiteiten van zijn familie bij de voormalige Afghaanse overheid en in het verzet tegen de taliban, de beweerde banden van zijn familie met het NRF en vooraanstaande verzetsstrijders op hoog niveau, alsook de beweerde vervolgingsfeiten tegen zijn familieleden, inclusief zijn vader, door de taliban en de huidige verblijfplaats van zijn familie.

Niettegenstaande de verwerende partij in kennis werd gesteld van verzoekers verzoekschrift en aanvullende nota's, is zij ter terechtzitting niet verschenen noch vertegenwoordigd. Zij heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot een eventuele vrees voor vervolging omwille van verzoekers beweerde profiel, achtergrond en asielrelaas.

De Raad meent niettemin dat een verdere analyse van bovenstaande elementen is vereist om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van verzoekers voorgehouden profiel en achtergrond en zijn daarop gebaseerde vrees voor vervolging te kunnen beoordelen. Daarbij hoort een beoordeling van de inhoudelijke en formele kenmerken van de voorgelegde stukken. Ook lijkt het aangewezen om verzoeker hierover nader te horen in het kader van een persoonlijk onderhoud nu de terechtzitting van de Raad daarvoor niet geschikt is.

Gelet op het geheel van de nieuwe stukken, de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en het gebrek aan verdere onderzoeksbevoegdheid, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om nadere duiding te krijgen omtrent de waarachtigheid en bewijswaarde van de stukken die verzoeker aanreikt alsook om de geloofwaardigheid en gegrondheid van zijn beweerde profiel, zijn achtergrond, zijn asielrelaas en zijn beweerde vrees voor vervolging op de gedegen wijze te onderzoeken.

4.8. Nu de Raad geen duidelijk zicht heeft op verzoekers profiel en achtergrond daar hij niet de volledige waarheid heeft verteld, verkeert de Raad evenzeer in de onmogelijkheid om verzoekers risico op vervolging wegens een toegeschreven verwestering te beoordelen. In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering, dringt zich immers een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 57-61).

Bij een gebrek aan een duidelijk zicht op verzoekers profiel en achtergrond, kunnen eventuele risicobepalende factoren niet volledig in kaart worden gebracht.

4.9. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 april 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO